

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Vyhánět démony

Otec Thomas Selzo se rozčilil během živého vysílání v pondělí 3. března 2024 a vytáhl 20 let starý dokument arcibiskupa Giovanniho, ať odpočívá v pokoji, ale tento dokument byl už dávno výslovně stažen a opraven stejným arcibiskupem. Otec Selzo ho však použil, ve snaze pošpinit doktora teologie otce Josefa Iannuzziho a učinit absurdní tvrzení, že tento vyškolený vatikánský teolog nemá pravomoc učit Boží vůli. Arcibiskup, který se mýlil před 20 lety, dlouho předtím, než otec Iannuzzi vůbec získal doktorát v Římě. Opravil záznam a výslovně napsal, že jeho předchozí text by neměl být nikdy nikým použit k očernění otce Josefa Iannuzziho.

Otec Selzo však v rozporu s tímto, nerespektoval opravy, co si arcibiskup přál. V přímém přenosu na webu Královny Boží vůle zopakoval tuto dezinformaci, a svému publiku, zamlčel všeobecně známou skutečnost, že tento článek byl před 20 lety opraven a stažen. Jeho chování bylo tak nevhodné, že Peter de Palma, kolega oblát Benediktýn, který má dlouhodobý vztah s otcem Seltzem, zrušil celý jeho pořad. Jeho chování bylo tak hanebné, že laický spolupracovník musel odstranit kněze ze své webové stránky.

Prozatím Otec Selzo odmítá své výroky opravit a omluvit se za své nevhodné chování. Ani on, ani benediktinští obláti, kterých je členem, se za své pochybení veřejně neomluvili. Ale oceňujeme, že organizace Mary's Hill podnikla kroky proti vážně chybným prohlášením a nevhodnému chování otce Selsa.

Veřejný přestupek, vyžaduje veřejnou omluvu a my se modlíme za otce Selsa v této těžké době pro něj a jeho službu. Doufáme, že bude mít odvalu napravit újmu, kterou způsobil. Je snadné říci ostatním, aby činili pokání. Je snadné říci ostatním, aby byli pokorní.

Ale je náročné uvést své činy na pravou míru. Je velmi smutné, že se takové věci stále dějí, přes jednotlivce, jejichž nezodpovědné činy pouze poškozují Louisinu věc. Svatý Pavel říká: „Vyzývám vás, bratři a sestry, abyste si dávali pozor na ty, kteří způsobují rozdělení a kladou vám do cesty překážky, které jsou v rozporu s učením, které jsem vám dal. Držte se od nich dál.“ Jak je řečeno v textu:

« Římanům 16, verš 17 ». Jak víte, jsme loajální k magisterskému učení Církve a těm, kteří je zastávají, jako je otec Josef Iannuzzi.

Přijď, Duchu svatý, do srdce svých věrných a zapal v nás oheň své Lásky. Sešli svého Ducha, abychom byli stvořeni a ty jsi obnovil tvář země. Ó Bože, který osvěcuješ srdce věřících Světlem Ducha svatého, dej, abychom tímto Duchem, třetího« FIAT posvěcení », byli moudří a vždy se radovali z Jeho útěchy, skrze Krista, Pána našeho, Amen. Ó Maria, beze hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme. Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého. Amen.

AFLP

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Už je pozdě a já jsem a já jsem zaneprázdněn překládáním, tak bych teď rád otevřel relaci s vašimi otázkami. Ale než to udělám, dám vám stručnou informaci o tom, kde jsme s překlady. Stále pracujeme na prvním svazku.

Dostal jsem se do části, kdy byla Louisa tři roky vystavena zkoušce v boji s démony, a Ježíš ji k tomu povolal, aby jí umožnil vyrůst k obrazu Krista. Chci tím říct, že musela získat stejné ctnosti, které Kristus měl ve svém lidství, a jednou z hlavních ctností, která je zdůrazněna během jejího boje s démony, v tomto tříletém období duchovního boje, byla odvaha. Další byla poslušnost svému zpovědníkovi. Dalším byla nepřetržitá modlitba, což neznamená být na kolenou 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, ale pociťovat neustálou Kristovu přítomnost.

A hodně rozjímal o Svaté rodině v Nazaretu. Měla mimořádný dar, který mnozí z nás nemají, a to je, dobře se vyjadřovat. Když začala vyprávět, o svém dětství asi od svých 12 let a o tříletém boji s démony, který si Pán přál, aby zažila, bylo to mezi jejím 13 až 16 rokem.

Začalo to hned poté, když měla ve 13 letech vidění Ježíše a kde přijala stav oběti. Potom Pán dovolil démonům, aby ji doslova pronásledovali, a bylo to tak intenzivní, že o tom můžeme slyšet pouze v případech, jako jsou případy svatého Padre Pia, svatého Jana Vianneyho a svatého Pavla.

Víte, ďábel na ni zaútočil tak, že dostala trn, trn do oka, co najdete také v životě svatého Antonína z pouště – zakladatele pouštního mnišství – a svaté Gemmy Galgani .

Jde o případy, kdy jim bylo ublíženo jak fyzicky, a i duchovně vnitřně. Pán chtěl, aby nabyla Jeho vlastních ctností, takže to, co zažil On, měla zažít i ona. Dobře. Pán, pokud si vzpomínáte, v Getsemanské zahradě byl předmětem ďábelského útoku.

Většina lidí si neuvědomuje, jak silně na něj ďábel zaútočil v Getsemanské zahradě. Takže toto byl vnitřní útok. Jak bych to řekl, abych se správně vyjádřil, že jeho lidství bylo posedlé ďáblem, ale Kristus ne.

Bůh nemůže být nikdy posedlý ďáblem. Kristus do tohoto stavu vstoupil dobrovolně. Převzal to na sebe, a o to požádal i Luisu: aby ďábel a démoni mohli vstoupit do její mysli, produkovat myšlenky, slova, dokonce i obrazy hříčů, jak byly spáchány.

Pán dovolil Satanovi, aby reprodukoval všechny hříchy celého lidstva v tom jediném okamžiku v Getsemanské zahradě, což způsobilo, že potil krev. Luisa měla podobnou zkušenost – kdy ďábel vstoupil do její mysli, dal jí myšlenky, slova, zvuky a fyzicky ji zranil... Poznámky pod čarou, vysvětlují některé pasáže, kde se zdá, že si odporuje, ale není tomu tak. Nevyplňuje prázdná místa. To je to, co dělám já.

V poznámkách pod čarou je například epizoda, kde říká... Přečtu vám to – kde se cítila být v plamenech pekla, ale později říká, že ji nikdy neobklopiley, takže to vypadá jako rozpor. Ale

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

dovolte mi upřesnit, že zde říká: "moje bolest byla tak velká, že jsem plakala" - musíte pochopit, co to znamená:

Byl to ďábel, komu bylo dovoleno vstoupit do její mysli a projevit v ní, svou nenávist vůči Bohu, a jak to v sobě prožívala, cítila nenávist vůči Bohu ne ze své vůle, ale od démonů, a to je přesně to, co zažil Kristus v Getsemanech – v sobě, zažil nenávist k hříchu a odpor k Bohu, který cítili démoni a který pociťovaly zatracené duše.

Vzal všechno na sebe, a když si přečtete svazek, zjistíte, že to udělal záměrně. Převzal, stav zavrženého. Říká to ve svazcích. Musel přijmout stav zavrženého, aby získal zpět ztracené činy, které nebyly nikdy nabídnuty Bohu.

Aby Kristus vrátil Otci slávu, kterou mu nedaly všechny duše, musel přijmout jejich stav zatracení. Zní to šíleně, ale udělal to a totéž udělal v Getsemanské zahradě. Luisa si tím také prošla, je to extrémní stav, který ty a já nikdy v životě nepoznáme, je to úměrné jejímu poslání.

Dostala mimořádné poslání, a tak musela snášet mimořádné útoky, protože ďábel viděl, jaké škody působí jeho království. Tady jí řekl předem: že se má projít kolem studny s nožem, a že bude mít pokušení se zabít, ale to nebyla ona. Byli to démoni v ní.

V kontextu této části, kde ji obklopují plameny ... Řekla Ježíšovi...« Cítila jsem, jak se ke mně přibližují démoni, připadalo mi, že je zbytečné dál žít, poté, co jsem spáchala tolik hříchů. Že mě Bůh opustil, protože jsem byla nevěrná. Navíc jsem měla pocit, že jsem udělala tolik špatných věcí, jako nikdo jiný na světě.

Poté už pro mě nebyla žádná naděje, abych získala nějakou Milost. Slyšela jsem v hloubi duše opakované: „Jak můžeš dál žít jako Boží nepřítel“ – to říkají démoni. "Víš, kdo je Bůh, kterého jsi urážela, proklínala a nenáviděla?"

Ach, tento nesmírný Bůh, který tě všude obklopoval a kterého jsi urazila před Jeho vlastníma očima, a nyní, když jsi ztratila Boha své duše, kdo ti znovu přinese mír? Kdo tě vysvobodí od tolika nepřátel? ... Píše: „Můj smutek byl tak velký, že jsem plakala.

Někdy jsem se začala modlit a cítila jsem demony. Aby zvýšili moje muka, napadli mě, útočili na mne, jiní mě bili pěstmi a další mě chytli pod krkem a dusili mě. Pamatuji si, jak jednou, když jsem se modlila, jsem cítila, jak mi vytrhávají nohy a pak se země otevřela a vyšlehl plameny, které mě pohltily. A tak to šlo dál.“

Teď říká, že ji pohltily plameny? Démoni hrozili, že ji s sebou odtáhnou do pekla, a ona byla vyděšená. Pamatujte, že zde mluvíme o 13-ti leté dívce (úsměv), která ještě nezná cesty světa, tím méně cesty démonů, ale Kristus ji na to předem připravil. Řekl jí, že se to stane a jak se má

AFLP

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

připravit, aby nebyla podvedena... ale byla by... bez pomoci svého zpovědníka. Někdy je poslouchala, až zmeškala přijímání, protože ji o to žádali.

Protože tam nebyl její Zpovědník, ale když tam byl, trval na tom, aby šla, a ona to udělala. Později říká, že když na ni tito démoni útočili, Ježíš jí řekl – a to je dobré i pro nás všechny, protože toto je Ježíšova metoda vyhánění démonů; Říká jí, jak to udělat.

Vzpomínám si, že jednou po přijímání mě Pán naučil, jak vyhánět demony, a to tím, abych jimi „pohrdala“. Slovo v italštině je zde "disprezzare", což lze chápat jako "pohrdat" - což znamená pohrdat jimi, ale v tomto kontextu je... nechovat k nim nenávisť, ale pohrdat jimi, jako by byli bezvýznamní. ..tím, že jimi pohrdáte - tím, že jim nevěnujete absolutně žádnou pozornost a budete je považovat za mravence.

Když jsem to takto dělala, cítila jsem v sobě tolik síly, že jsem už necítila strach, který jsem měla předtím, takže jsem se takto chovala, a když dělali hluk a rozruch, řekla jsem jim: ... »Vidím, že nemáte nic jiného na práci než trávit čas tím, že děláte všechny ty hlouposti, jen do toho, pokračujte, proč ne?«

A až budete unaveni, nebudete mít co dělat.“ „Někdy přestali, ale jindy se tak rozzlobili a dělali ještě větší hluk. Cítila jsem, jak jsou vedle mě stále odvážnější a hrozivější, připraveni použít násilí, aby mě přemohli. Cítila jsem hrozný zápach a žár pekelných ohňů.

Je pravda, že jsem cítila, jak mnou prochází určité chvění, ale osmělila jsem se a řekla jsem jim: „Jste lháři, kdyby to byla pravda, vzali byste mě pryč už od prvního dne. Ale protože je to lež, nemáte nade mnou žádnou moc kromě té, která k vám přichází shůry... dělejte, dělejte, až se vyčerpáte, přestanete.“... tak to zní italsky...

A jestliže naopak křičeli a stěžovali si, řekla jsem jim: "Co je to? Nemáte dnes svůj účet? Nějaké duše vám utekly?" A pak pokračuji, ve sporu, o tom, že ji pohltní plameny a pak že ji neodnesou.

A to upřesňuji v poznámkách pod čarou. Chtěl jsem se o to s vámi podělit, protože jsme v postní době. Dnes je 4. postní neděle a před chvílí v 17 hodin jsem sloužil mši svatou.

Téma dnešního evangelia zní:« Ježíš byl povýšen stejně jako Mojžíš pozvedl hada. »V kázání, které jsem sdílel s věřícími v italštině, bylo, jak Mojžíš zvedl hada: musíme to pochopit, protože jinak dnešnímu úryvku evangelia nerozumíme.

Úryvek z evangelia říká: Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak bude vyvýšen i Syn člověka. „Tak jako“ jsou klíčová slova –znamená to: přesně tak, bude Kristus vyzdvižen. Otázka zní:« jak byl had vyzdvižen? »Zná na to někdo odpověď? »

Už jsem to vysvětloval v jedné předchozí přednášce. Dělal jsem biblický průzkum, jakým způsobem byl had vyzdvižen, nikdy jsem neslyšel, že by o tom někdo kázal. Takže si myslím,

Vyhánět demony

AFLP

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

že jste to také neslyšeli, protože já sám jsem se s tím nikdy nesetkal. Podělím se tedy s vámi, o to, jak Mojžíš vyzdvihl hada, a pak pochopíte význam evangelia, když Ježíš říká: „Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, stejně Syn člověka bude povýšen. "Je to ve Čtvrté knize Mojžíšově kapitola 21."

Je tu scéna, jak se chovali Izraelité. A Ježíš říká, že jako Mojžíš vzkřísil hada na poušti, tak bude vzkříšen i Syn člověka. Dobře, význam klíčových slov je přesně stejný. Bude Kristus vzkříšen? Otázkou je, « jak byl had vyzdvižen, zná na to někdo odpověď?

Máme tu scénu, jak se Izraelité chovají špatně, stěžují si, hřeší uctíváním falešných bohů – vzpomínáte? - zlaté tele a Bůh posílající jedovaté hady, "Seraf", má v hebrejštině dva významy: může to být "ohnivé" nebo "andělské".

V tomto případě je to "ohnivé". Proč? Protože tito serafští hadi, když kousli, zanechali pocit pálení, který trval celé dny. Bylo to, jako bys chtěl zemřít – tak to bylo zlé.

A ti, kteří se podívali na hada, kterého Mojžíš držel na holi, ty

i, kůlu, byli uzdraveni – a spaseni... byli uzdraveni. Jak Mojžíš držel hada? Italsky říkají 'asta', myslím, že je to hůl – něco podobného je i ve francouzštině, znamená to, položil hada na hůl. Jak?

Takto: měl vodorovnou dřevěnou hůl a vzal mrtvého serafího hada, natáhl ho přes vodorovnou dřevěnou příčku a dál je spojil: had byl uspořádán tak a tyč šla tímto směrem. A položil hada na hůl.

Tak to udělalo kříž. Když se tedy dívali na mrtvého hada na kříži, dívali se na kříž, na kterém Kristus zemřel, aby porazil starověkého hada. Nedívali se na hada fyzickými očima, ale dívali se na kříž očima víry.

Takže kříž byl tady. Ještě před Kristem totiž archeologové objevili na hoře Ararat kříže vyryté do kamene, uspořádané do kruhu, tam kde Mojžíš přinášel oběť. Tak měli kříže i za dnů Mojžíšových. Takto byl tedy povýšen had, a tak byl vyvýšen Kristus. Proto evangelium říká: "Jako Mojžíš vyzdvihl hada na poušti, tak bude vyzdvižen Syn člověka", dává to nyní dokonalý smysl, protože oba byli umístěni na kříž....a dívali se na kříž, který je zachránil.

Tak kříž porazil hada. Dobře, jestli máte otázky, můžeme začít.

Můžete zvednout ruku.

Dobře. Máme první otázku z Kolumbie, Jose. Jose, máte slovo!

Zdravím vás otče.

Poslouchal jsem některé vaše záznamy a jeden mě zaujal. Bylo to o dějinách Církve.

Vyhánět demony

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Pokud jde o Luisu Piccarretu, zmínil jste, že měla tyto druhy démonických útoků, ale moje otázka zní: jednou jste mluvil o démonických záležitostech církve, že přestala provádět exorcismus a jak si vzpomínám, bylo to hned po moru v Evropě. Moje otázka tedy zní: co se v té době stalo, že došlo k přerušení praxe exorcismu?

Církev nahradila exorcismus falešnou náhražkou "poprav čarodějnic na hranici" a inkvizice, - to bylo ve 12. století – to způsobilo zastavení exorcismu. Církev místo toho, aby bojovala proti zlu exorcismem, používala lidské prostředky, takže se uchýlila k čarodějnickým popravám a inkvizicím – mučení – a exorcismus postupně zmizel na několik století v životě církve.

Právě v té stejné době, kdy probíhaly tyto etnické čistky – například právě v době upalování čarodějnic... při pohledu do historie exorcismu v sedmi obdobích církve to bylo v šestém období, kdy se lidé stali démoničtějšími a začalo pronásledování... a ve stoletích, která následovala, došlo k zvěrstvu v Dachau, gulag prostřednictvím genocidy, etnických čistek a tak dále, a bohužel tak se to dělo.

Ale abych shrnul, jak jste zmínil, pro lidi, kteří poslouchají, sedm období historie exorcismu v sedmi obdobích za posledních 2000 let: prvním obdobím byli apoštolové, kteří v podstatě následovali příkaz našeho Pána vyhánět démony v jeho jménu. Ve čtyřech evangeliích řekl apoštolům: "V mém jménu budete vymítat démony", a oni to udělali, takže to bylo první období Církve: byli posláni vyhánět démony a oni uspěli.

Potom přišlo druhé období církve hned po apoštolech, kdy církevní otcové, otcové pouště, začali také bojovat se zlem. Po vzoru apoštolů Justin Mučedník, Irenej, Cyprián, Origenes a Tertullianus uvádějí, že exorcisté v této době vzkvétali v celé církvi. Pak se dostáváme do třetího období Církve, od třetího do šestého století, kde máme velké osobnosti, o kterých jsem se zmínil, svatého Antonína z pouště, na kterého útočil Satan, ale porazil ho. Pachomius, Hilary a další odešli do pouště nikoli proto, aby unikli světu, ale aby bojovali se Satanem tváří v tvář na jeho oblíbeném místě. Stejně jako to udělal Ježíš v Getsemanské zahradě.

Vyšli mu vstříc a překonáváním hříchu osvobozují lidstvo z jeho sevření. Viděli symbiózu mezi jejich bojem a bojem lidstva, věděli, že pokud porazí Satana, ovlivní to celé lidstvo.

Bylo to tedy třetí období Církve. Od dob apoštolů až do šestého století exorcismus rostl exponenciálně. Samozřejmě, Martin z Tours a svatý Benedikt přišli později, aby založili komunity. Pak se dostáváme do čtvrtého období církve, které trvá od 6. do 12. století, a exorcismus všude dál vzkvétá. Pak se dostáváme do pátého období církve, kde od 12. do 15. století církev začíná ztrácet pevnou půdu pod nohama, protože se začíná vzdalovat od exorcismu.

A tak přichází stoletá válka a tady začalo pálení čarodějnic a byla zavedena inkvizice a exorcismus se vytrácel. Pak se dostáváme do šestého období církve, které trvá od 16. do 18. století. A tam jsem zmínil Gulag, Dachau, všechny tyto falešné náhražky za exorcismus, ne že

Vyhánět démony

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

by Gulag a Dachau byly falešné exorcismy. Chci tím říct, že jakmile církev přestala po několik století provádět exorcismus, lidé se stali démonickými a začali páchat zvěrstva... jako jsou tato... jako je vyhlazování populace.

Pak se dostáváme do sedmého období církve, které jde od 18. století do dneška, církev už nedělá to, co dělala v minulosti, tedy vyhání demony, nenahrazuje vymítání ďábla popravami čarodějnic u kůlů a inkvizicí, nyní církev – nejen církev, ale lidé, kteří jsou její součástí – nemluvím jen o hierarchii – celé mystické tělo se stává – apatickým – tváří v tvář Satanovi.

Nyní Satan neexistuje. Je to jen legenda fiktivní postava. Takže přecházíme od boje proti němu božími prostředky pomocí exorcismu, k boji proti němu lidskými prostředky, až k tomu, že s ním nebojujeme vůbec. A tam jsme dnes, kdy ďábel je redukován na symbol či osobní sílu, výplod fantazie, a právě to ho dělá ještě mocnějším, protože si lidé neuvědomují, že je činný.

Díky nedávným exorcistům a lidem, jako byl otec Amorth, který byl hlavní exorcista všech dob v historii lidstva, kromě Krista a apoštolů, začala církev oživovat význam exorcismu. Je to jeho zásluha a Jana Pavla II. Jan Pavel II. ho skutečně povolal do Říma z italské Modeny, aby se stal exorcistou, a pak Jan Pavel II. napsal všem biskupům na světě, aby měli pro svou diecézi alespoň jednoho exorcistu. Někteří biskupové odpověděli, ale jiní ne, takže návrat k exorcismu začal asi před 60 až 70, 75 lety a pomalu nabírá na síle.

Tak. Dobře.

Angeliko, teď jsi to ty.

Dobrý večer, otče. V jedné chvíli mé duchovní cesty jsem tedy narazila na dvě informace. Nevím, jestli jsou přesné.

Jednou z nich bylo, že za každé „Zdravas Maria“, které démonům řekneme, je to jako rána do hlavy a oni utečou. Je to tak?

Ano, je to jako... .. Dean Martin...

...Dobře, další informací je, že démoni, i když mohou ovlivnit naše vzpomínky, nemají přístup k našim myšlenkám. Je to správně? Přesně tak. Nedokážou číst vaše myšlenky.

Démoni, sice mohou ovlivnit naše vzpomínky, ale nemají přístup k našim myšlenkám. Je to tak?

To je správně. Nedokážou číst vaše myšlenky.

Tak, jestliže je chci zastrašit, a říkala bych růženec jen v myšlenkách ve své hlavě, démoni by nevěděli, že se ho modlím. Je tedy prospěšnější, když řeknu růženec nahlas, i když to zašeptám, ale aby to skutečně slyšeli a odešli?

Vyhánět demony

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Ne nutně. Funguje to takto. Démoni nepřemýšlí jako my a nevnímají jako my.

Takže budete-li si myslet, že myslí jako my, tak to nebude fungovat. Jsou daleko před námi, pokud jde o praktické předvídání toho, co se stane dál. Jsou v tom velmi dobří, protože můžou vidět dopředu schéma, které my ne vždy vidíme. Jsou intelektuálně vyspělejší než my. Mohou vidět skryté duchovno. Na tyto věci zapomínáme a často je nevidíme.

Ale oni ano. A pamatuj, že Satan je anděl světla. Stále je a může se objevit jako Anděl světla, ale jeho světlo již není božským světlem.

Je to ohnivé světlo z pekla. Může vstoupit do vaší mysli a paměti bez vašeho souhlasu.

Nemůžeme mu v tom zabránit. A to se stalo Luise. Občas se to stane i nám.

Objeví se myšlenka, možná dobrá nebo špatná. A vy se ptáte, odkud to pochází? Dábel ji tam umístil a chce, abyste ji omílali, a tak aby vás postupně vtáhl na své území. A to mu Bůh dovoluje, aby nás zkoušel.

Bůh dovoluje ďáblu vstoupit bez našeho souhlasu do naší mysli nebo paměti. Nechte naše myšlenky, ale může v nich utvářet své vlastní myšlenky. Někdy v nás dokonce dokáže vyvolat své vlastní emoce. Ale jedna věc, ke které nemá přístup, je naše vůle.

Může vstoupit do paměti nebo intelektu bez našeho souhlasu, ale nemůže se dostat do vůle bez našeho souhlasu. Vůle je jako dveře, s klikou uvnitř, zatímco dábel zůstává venku. Dábel dokáže, nás mučit hlukem za dveřmi, slyšíme déšť, kroupy, klepání větru, abychom chtěli otevřít a vidět, co se děje. Tak nám chce otevřít naši vůli působením vnějších tlaků.

Ale pokud neotevřeme, nemůže dovnitř. Ale může vstupovat do intelektu a paměti, jak chce. A když se modlíme, abychom ho odehnali, i bez vyslovení slov to cítí, protože ho neodhání naše myšlenky, ale naše vůle a touha. To je to, co může cítit.

Takže i když nemůže číst naše myšlenky, když se modlíme růženec, dokáže vycítit naši vůli, která mu odporuje, a to ho odhání. Nemusíme se tedy modlit nahlas, abychom ho odehnali nebo aby to slyšel. Vnímá vůli, neslyší myšlenky. Může cítit sílu Boží vůle působící v lidské vůli, která ho odpuzuje, ať už během růžence, křížové cesty nebo modliteb.

Démoni to vnímají takto, ne jako my. Mohou cítit hrozbu vycházející z vůle.

Dobře. Děkuji mockrát.

Teď máme Janet. Janet, pokračuj.

Zdravím vás, mám pár otázek. Týkají se mého utrpení, které není obětováno. Modlila jsem se...za utrpení, která nejsou nabídnuta...aby je Pán přijal v Boží vůli a obětoval je. A co mě napadlo, byl obrázek suchých kostí Ezechielových a toho, jak nad těmi suchými kostmi

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

prorokoval a přivedl je k životu. A cítila jsem, že to byl obraz utrpení, které nebylo nabídnuto, i když jsme to měli udělat.

Jako bychom je chtěli přivést k životu, abychom je mohli spojit s křížem. A jen jsem přemýšlela, jestli je to vhodný obrázek, ... jestli to nebylo, příliš vzdálené.

Ano, chci říct, že na Slovu Božím je krásné to, že se může vztahovat na různé situace. Nejen na jednu. Také kardinál Ratzinger o tom hovořil. Takže ano, to může platit v tomto kontextu.

A ty suché kosti, ano, může to odpovídat. Přirozeně, když to Ezekiel vidí, pravděpodobně má na mysli vzkříšení nebo konečné vzkříšení. Dalo by se to ale také symbolicky vztahovat na činy, které je třeba udělat znovu, nebo na utrpení, která je třeba nabídnout, prostřednictvím lidí připravených to udělat.

Ano. Děkuji.

A další otázka, kterou mám je,« že Luisa mluvila přímo s démony a já jsem se v charismatické obnově vždy učila, že démony neoslovujeme přímo, ale vždy ve třetí osobě.

Sleduji přístup otce Amortha, protože to považuji za nejúčinnější. Slyšel jsem několik exorcistů a každý má... svůj přístup, a to je dobře. Ale považuji za nejúčinnější ten, otce Amortha.

Nikdy by nedovolil nikomu kromě kněze, aby, s ním diskutoval, ne jim poroučel. Každý může poroučet zlým duchům. Je rozdíl mezi rozkazováním a konverzací. Nedovolil jim, aby diskutovali.

Proč? Protože ďábel je mistr klamu a lži a nikdy neodejde. Využije polopravdu, a bude s ní manipulovat. A pokud nejste ostřílení, budete oklamáni.

Povzbuzoval všechny, aby vyháněli démony. I modlitba svatého Michaela je přímým vyhnáním ďábla a charismatici to používají. To je, svatý Michael, archanděl. Ano, žádej ho, aby to udělal, řekni Michaelovi.

Aby uvrhl Satana a všechny zlé duchy do pekla. Takže se účastníte tohoto příkazu, a vyháníte zlé duchy. Nebo když říkáš Otče náš, děláš totéž v posledních slovech,« zbav nás od zla ». Ano, žádáš Boha, aby to udělal.

Luisu, Gemmu Galgani a Kateřinou Sienskou Pán učil, jak je vyhánět, víte, protože Pán v nich působil. Ježíš říká Luise v prvním díle.« pamatuj si, že cokoli děláš, dělám to v tobě. »A ony si toho byly vědomy.

Pokud se máme pustit do duchovní bitvy, musíme na to být připraveni. Podívejte se na osobu ve Skutcích apoštolů. Vzpomínáte si na muže, který šel vyhánět démony? No, pokusil se postavit démonům tváří v tvář.

Vyhánět démony

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

A oni ho napadli a ubili k smrti. A říkali. „Ježíše Krista, toho znám, Pavla toho znám, ale ty jsi kdo?

Úplně ho rozebrali, protože nebyl duchovně připraven. Takže nesnažte se jednat bezhlavě a nesnažte se vyhánět démony, pokud nejste v dobrém duchovním stavu, dobře?

A teď tu máme Christine. Christine, pokračuj prosím.

Děkuji. Jsem sestra Chris ze Cincinnati a mám tuto otázku. Jak nejlépe přesvědčit například kněze, který je jinak dobrý teolog, že jsou v pekle duše? Víte, to mě někdy znepokojuje...

Když někdo takový učí, že v pekle nejsou žádné duše, jak ho můžete nejlépe přesvědčit?

Především Bůh od nás neočekává, že budeme někoho o něčem přesvědčovat. Za druhé, neexistuje žádné církevní učení, že jsou duše v pekle. Chci, aby v tom bylo jasno, protože chci pokrýt obě strany. V Církvi není žádné doktrinní učení, o tom, že je někdo v pekle.

Neříkám, že tam nejsou. Jen vám říkám, co učí Církev. Dobře? Nyní můžete říci, že existuje dostatek důkazů v Bibli nebo ve schválené prorocké literatuře na příklad svaté Faustyny, která tam byla vzata a viděla duše, které na zemi znala, které tam byly.

Nebo ve Fatimě, kde Panna Maria otevřela zemi a ukázala třem dětem, duše v pekle. Nebo Josepha Menendez, která byla vzata do pekla a viděla tam lidi. Nebo Padre Pio, kterému jeden kající řekl, že nevěří v peklo, na což mu odpověděl, že tomu uvěří, až tam bude.

Takže máte veškerou nepřímou odpověď, že tam lidé jsou, ale církev to formálně nevyučuje. Třeba, v Bibli máte Jidáše Iškariotského. Ježíš řekl, že by pro něj bylo lepší, kdyby se nikdy nenarodil. Je to skoro jako potvrzení, že je zatracený, že? Ale pokud kněz říká, že v pekle nejsou duše, je to jeho názor.

Jestliže církev to neučí, to neznamená, že to není. Je to jen jeho názor. Je něco jiného,« doufám, že v pekle žádní lidé nejsou ». Takže vše záleží na tom, jak je to řečeno.

Podívejte, Luisa Piccarreta říká to samé, čtyřikrát v Hodinách umučení. Modlila se k Bohu, aby žádná duše nebyla poslána do pekla. Přestože jí Ježíš řekl, že Jidáš byl zatracen třikrát, a ona dál opakuje, že žádná duše není ztracena. No, copak neslyšela Pána?

Právě jí řekl, že Jidáš je v pekle a ona mu odpoví, že se modlí. Co to znamená? Někdy pošetilé lásky, jak to nazývá svatý Pavel, jdou až k iracionalismu, ale naděje je tak velká, že věříme, že u Boha není nic nemožné. Louisa nevěděla, jak by to bylo možné, věděla, že Jidáš je v pekle a peklo, že je věčné místo, ale přesto žádala Pána čtyřikrát v hodinách umučení.

Modlím se, aby žádná duše nešla do pekla... brány pekla byly zavřené. Aby tam nikdo nemohl. Používá tyto výrazy. Tady je tento přístup.

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Kněz, o kterém jste se zmínila, pokud to říká takto... jako empatickou modlitbu, tak je to dobře. Ale je-li to jeho názor, a nemůžete mu nic dokázat. Takže ano, je těžké někoho přesvědčit o něčem, v co nevěří, protože víra je něco osobního a vnitřního. Připadá mi, že to opravdu nemůžete ovlivnit, pokud to nebude ochoten připustit.

Takže moje odpověď je, že existuje-li snadný způsob, jak přesvědčit kněze, je že zjistíte, co rád jí, a pozvete ho na jídlo.

Pravidelně s ním mluvím. To není problém. Ano...použije...to, že Církev neříká, že je někdo v pekle. Viděla jsem, jak jiný kněz kázal v plném kostele o tom, že žádné peklo neexistuje, a je-li to řečeno celé komunitě během kázání, pak mnozí lidé, když odcházejí si myslí, že můžou dělat cokoliv.

Myslím... říkat, že žádné peklo není, je jiné než říkat, že tam nikdo není. Ano, je to zvláštní. Nyní to církev učí. To je hereze, protože to Tridentický koncil stanovil jako dogmatické prohlášení, že peklo je skutečné a věčné a že tam chodí nekající.

Toto je učení koncilu v Trentu. Děkuji.

Děkuji, sestro Chris. A teď jsi na řadě, Lasi.

Děkuji, Dobrý den. Otče, moje otázka se nyní týká trojího volání. Jedeno pochází od našeho Pána, druhé od Panny Marie a poslední od Luisy.

To, co pochází od Našeho Pána a Panny Marie, je diktované stejným způsobem, jako Náš Pán mluvil s Luisou, před tím, než začala psát spisy, nebo když to diktovala Panna Maria, v Království Boží vůle? Nebo to bylo něco, co Luisa sama dala dohromady?

Ano... Luisa to složila. Ale tak, jak to ona přijala celou podstatu toto volání od Boha samotného.

Přijala tuto podstatu také od Panny Marie, ale třetí volání přišlo od ní. Takže teď, budu pokračovat s vámi na téma v 1. dílu.

Otče, nerad tě přerušuji, ale Leslie má naléhavou otázku. Leslie zvedla ruku. Leslie, pokračuj.

Dobře. Děkuji. ... To je trochu... pravděpodobně mimo téma, ale v dopise, který jste napsal do Mezinárodního Cenaclu nebo který byl napsán o vás... v „Mezinárodním Cenaclu instruktorů Boží vůle“, ve kterém je zmíněno, na třetí straně říkáte nebo se tam píše, že tato prosba obsahuje Ježíšův slib, že na zemi založí Království Boží vůle prostřednictvím vylití daru života v Boží vůli.

Příspěvek teologa tedy spočívá v tom, že syntetickým způsobem předkládá teologii daru života v Boží vůli. Co myslíš tou syntetikou? Co to znamená?

Domnívám se, že hovoří o působení Boží vůle ve vůli člověka. Nachází se to v Písmu a ovlivňuje 2000 let křesťanství. Nejsou to jen spisy Luisy, jsou to spisy o Boží vůli a Písmu svatém před

Vyhánět démony

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Luisou, v Novém zákoně a v dějinách církevních otců. Syntetický tedy znamená spojit Luisiny spisy s tímto vkladem víry, v tomto výchozím bodě, od kterého se neodchylují, a to je veřejné zjevení Krista.

Teolog tedy nemluví pouze o Luisiných spisech, mluví o nich v kontextu Písma svatého, posvátné tradice a magisterského učení. To je to, co to znamená.

Dobře. Děkuji mnohokrát.

Ježíš tedy vede Luisu, stejně jako Jeho vedl Duch svatý v Lukášově evangeliu, do pouště, aby byl třikrát pokoušen.

Lukášovo evangelium, říká: Duch ho tlačil, nevedl ho, ale tlačil ho do pouště. A Ježíš tlačil Luisu přímo doprostřed démonů.

Ne, aby padla, ale aby bojem s nimi rostla ve svatosti rostla ve ctnostech a svatosti a aby je přemohla. Takže vám přečtu pasáž z prvního dílu. Dobře, tady to je. Ježíš prostě říká Luise, nermuť se.

Věz, že nikdy nedovolím démonům, aby tě pokoušeli nad tvoje síly. Pokud jim dovolím, aby tě testovali, je to pro tvoje dobro. Neboť nikdy nenechám duši v boji. Nikdy nenechám duši zahynout.

Spíše nejprve změřím její sílu a předám jí svou milost a teprve potom ji postavím do boje. A pokud některé duše padnou, je to proto, že přestaly být se mnou spojeny v modlitbě a přestaly cítit mou lásku. Budou prosit o lásku od jiných tvorů, zatímco jen já mohu plně uspokojit lidské srdce. Takové duše se nenechají vést cestou poslušnosti, ale více důvěřují svému vlastnímu lidskému úsudku než těm, kteří je vedou v mém jménu.

Tak proč se divit, když padnou? To, o co vás žádám, je neustálá modlitba. I kdybyste trpěli smrtelnými bolestmi, nikdy nesmíte zanedbávat své každodenní modlitby, ty, na které jste zvyklí. ... Co dělala Luisa?

A zde je to, co přidávám do poznámek pod čarou. Luisa během každodenních modliteb od 12 let:

- 1. Meditujte o dítěti Ježíši v lůně Nejsvětější Matky. Je to ve svazku 1.
- 2. Rozjímá o Ježíši, Marii a Josefovi v Domě v Nazaretu – také se nachází v 1. dílu.
- 3. Rozjímá o Bohu ve všem – najdeme také v 1. dílu.
- 4. Skutky pokory.

Vyhánět demony

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

- 5. Umenšování, s vědomím, že před Bohem je ničím.
- 6. Častá svátostná zpověď.
- 7. Akty vděčnosti.
- 8. Akty dobročinnosti.
- 9. Duch oběti.
- 10. Dodržujte rady Zpovědníka.
- 11. Meditace o Ježíšově utrpení.
- 12. 33 návštěv Ježíše doprovázené skutky uctívání a nápravy.

To je 12 věcí, které dělala denně od svých 12 let.

Když říkám 33 návštěv u Ježíše, bylo to vnitřní. Když byla mladá, mohla každý den strávit dvě až tři hodiny před Ježíšem v modlitbě. Ale když byla upoutaná na lůžko, byly to vnitřní návštěvy. A pak jí řekl; kromě udržování života každodenní modlitby, na kterou jsi zvyklá, ocitneš se ještě více ve stavu vnitřní temnoty, budeš muset ještě více přivolat pomoc toho, kdo tě může osvobodit, to je Ježíše.

Chci, aby ses slepě odevzdala do rukou zpovědníka, aniž bys zkoumala, co ti říká. Neboť budeš obklopena temnotou a jako někdo, kdo bez očí potřebuje ruku, která by ho vedla. Tvoje duchovní oči budou vnímat věci prostřednictvím hlasu zpovědníka, který jako světlo prozáří temnotu, která tě obklopuje. Dílo tvých rukou bude řízeno poslušností, která bude jednat jako průvodce, podpoří tě a bezpečně tě dovede do cíle.

Poslední věc, o kterou tě žádám, je odvaha. Chci, abys do této bitvy vstoupila neohroženě, protože to, co nejvíce vyvolá obavy je, když nepřítel vidí ve svém odvahu, sílu a způsob, jakým se bez obav pouští do těch nejnebezpečnějších bitev, aniž by se čehokoli bál.

Není ničeho, čeho se bojí víc než odvážné duše, která se ve všem s nebojácným duchem spoléhá na mě a jde jim čelit. Jako Otcové pouště odešli do pouště bojovat proti Satanovi, s pevným rozhodnutím je zranit a vyhubit. Pak jsou démoni vyděšení a nejraději by utekli, ale nemohou, protože jsou svázáni mou vůlí a jsou nuceni tam zůstat ve svých největších mukách.

Nyní je něco, o co se s vámi chci podělit. Zůstává 5 minut.

Minulý týden jsem provedl exorcismus a démoni odmítli odejít. Pokračovali v tom říkat "nemůžeme odejít", a to mě zmátlo. Řekl jsem: "Proč nemohou odejít?", a oni to mysleli doopravdy, ne, že by mě podváděli. Opravdu někdy nemohou odejít a důvodem je, že jim to Bůh nedovoluje. Někdy je to tak u exorcismu.

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

To byl případ ženy jménem Giovanna De Bergamo v Itálii, kterou se otci Amorthovi nepodařilo osvobodit od démonů. Tak moc, že se vydal do Medžugorje, aby se zeptal Vicky, aby se ona zeptala Panny Marie, proč je to tak, že se o to snažil tři roky. Pana Maria řekla Vicce, aby řekla otci Amorthovi, že tato žena Giovanna, která je sestrou salesiánského kněze z Bergama v Itálii, je obětí, mučednicí a světicí. Bůh v ní dovoluje tato muka, aby zachránil duše z pekla. Za svůj stav tedy nemůže.

Stejně jako Padre Pio nebyl zodpovědný za to, že ho napadali démoni, ale Bůh to dovolil, aby svým utrpením mohl zachránit duše. Někdy se to stává i lidem, kteří jsou zamořeni demony. Ne vždycky démoni přicházejí k lidem jejich vinou. Většinou tomu tak je, ale existuje několik vzácných případů, kdy Bůh bez jejich vlastního zavinění dovolí démonům, aby je trápili, a tím zvýšili jejich svatost a zachránili duše.

A to byl případ osoby, kterou jsem minulý týden exorcizoval. Takže s vědomím, že nemůžou odejít, se tím netrápím, chápeš. Ale co udělám, není jen říct: "OK, nemůžou odejít, tak to vzdám."

Ne, nevzdáme to. Stále s nimi musíte bojovat, i když neodejdou teď. Ale přijde čas, kdy odejdou. Dobře! Nechám vás, ztlumte si mikrofony, pokud si přejete, a dám vám požehnání a umožním vám říct sbohem.

Mimochodem, udělal jsem vtipnou poznámku, když někdo mluvil o, myslím, že to byla sestra Chris. Ne, někdo před sestrou Chris. Řekla jako démoni, jestli je chceš udeřit do hlavy, pomodli se. Řekl jsem, to vypadá jako Dean Martin.

Většina z vás to nepochopila. Dean Martin má píseň s názvem « Kopnout do hlavy ».

Chápu.

Děkuji vám všem, že jste se k nám připojili, a děkuji vám, otče. Bylo mi potěšením.

Děkuji vám otče.

Nezapomeňte se za mne modlit... a já se modlím za vás. Kéž vám žehná Všemohoucí Bůh a zůstává vždy s vámi, ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého. Amen. Ještě jednou děkuji.

Děkuji.

Otče.

Děkuji.

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Sbohem.

Vyhánět démony